REPREZENTATIVA A CONTINUĂ PREGĂTIRILE

Fundașul vest-german Weber degajează înainte ca Badea să poată interveni.

La Ludwigshafen

A JUCAT CA ȘI ACASĂ DAR N-A REUȘIT SĂ ÎNSCRIE

Jocul de la 1 iunie, de la Ludwigshafen, cu reprezentativa R. F. Germane s-a încadrat în pregătirile echipei noastre în vederea competiției la care participă începînd din toamnă, Campionatul Europei.

Deși a pierdut la limită (0—1) formația noastră a făcut un joc apreciat. Se poate spune că jucătorii români au reușit ceea ce și-au propus în principal, SĂ JOACE ÎN DEPLASARE CA ȘI PE TEREN PROPRIU. Dar — din păcate — n-au putut să și înscrie.

Ne vom ocupa, în rîndurile de mai jos, de unele aspecte ale întîlnirii cu R.F.G., privită în această lumină, căutînd să completăm imaginea meciului cu unele aprecieri pozitive sau negative asupra comportării echipei României.

Echipa reprezentativă a marcat un real progres, desfășurînd un joc bun, subliniat ca atare de presa locală și de specialiști, un joc cu care ar fi putut obține nu numai un rezultat egal ci și victoria.

Noi nu vom pune înfrîngerea echipei române pe seama norocului, așa cum a făcut ziarul „Neue Presse" din Frankfurt, ci vom preciza de la început că propriile noastre lipsuri ne-au privat de un rezultat de răsunet. Le vom sublinia mai jos.

Timiditatea a rămas la vestiare

Dar se cuvine ca acestor jucători, pe care i-am criticat în repetate rînduri pentru timorarea și complexul care-i încorsetează în partidele susținute în deplasare, să le apreciem de astă dată o primă calitate: au jucat degajat, nu s-au lăsat intimidați de rezonanța unor nume ca Tilkowsky, Schnellinger, Szymaniak, Höttges, Ulsass sau Uwe Seeler și nici de vuietul unei tribune cu peste 60.000 de oameni. Iată, deci primul **aspect pe care ținem să-l relevăm, adăugînd că el este rezultatul firesc al măririi numărului de jocuri internaționale, al contactelor mai dese ale echipelor noastre cu formațiile de reală clasă de pe continent.** De aici, concluzia că trebuie să mergem în continuare pe acest drum, jalonat de-acum de meciurile imediat următoare, cel cu Uruguay (București, 19 iunie) și cu Portugalia (Porto, 3 iulie).

Este adevărat că în primele 10 minute echipa noastră n-a stat prea bine pe picioarele ei. În acest interval, greșeala lui Ionescu (care a luftat după o ieșire în afara careului, ceea ce ne putea costa un gol), ca și o mare ratare a lui Badea (ezitare de o fracțiune de secundă, la o minge care i-a trecut prin față, le 6 m de poartă!) ne-au făcut să ne temem că se va repeta istoria unor jocuri anterioare, pe care le-am pierdut aproape înainte de a începe. (Vezi : Danemarca la București, Cehoslovacia la Praga etc.) La Ludwigshafen însă, echipa noastră s-a regăsit curînd, a echilibrat jocul și apoi l-a luat pur și simplu pe cont propriu, în special începînd de prin minutul 30. Element statistic semnificativ: între minutul 30 și 45, am beneficiat de 5 cornere fără ca în acest interval gazdele să se apropie de poarta noastră. (A fost și perioada în care Pîrcălab, printr-o fentă, l-a trimis pe Schnellinger... între fotografi, pentru ca apoi să șuteze puternic, silindu-l pe Tilkowsky să plonjeze, să respingă cu palma în... bară, de unde mingea a ieșit din teren).

Și mai bine a început jocul echipa română, după pauză. Puteam înscrie chiar în minutul 46 cînd la un cap al lui Pîrcălab, Tilkowsky a reținut balonul în ultima instanță, pe linia porții. Cînd s-a ridicat, pe mîneca tricoului său negru se vedea varul liniei... O ocazie la fel de mare a avut și Badea (minutul 58) cînd din centrarea lui Pîrcălab, mingea i-a trecut pe la frunte...

Dridea a fost apoi faultat în careu, golul nostru părea iminent, dar... golul gazdelor a creat o derută din care jucătorii noștri nu s-au desprins decît spre sfîrșit, cînd au forțat egalarea.

Așadar, la concluzia de ansamblu (progres în abordarea jocului în deplasare) trebuie să adăugăm un corectiv. Jucătorii noștri trec încă prin momente de „cădere", mai lungi sau mai scurte, care trebuie evitate pentru că ele pot determina un rezultat, pot anula eforturile unui meci, eventual ale unui întreg sezon de muncă.

Joc de ansamblu bun

Un lucru care ne-a plăcut la echipa română (și nu numai nouă) în partida cu R.F.G. a fost JOCUL SĂU DE ANSAMBLU, LA MIJLOCUL TERENULUI. Am avut o apărare fermă, în care cei patru fundași s-au întrecut în joc acrobatic și decizie, doi jucători de mijloc care au constituit un suport de nădejde pentru ansamblul formației, două extreme penetrante, doi atacanți centrali muncitori. Echipa noastră a jucat tehnic, poate a făcut chiar abuz uneori, în detrimentul eficacității, al jocului pe poartă.

Preponderența jocului spectaculos în comportarea de ansamblu a echipei (ziarul „Neue Presse" i-a denumit pe fotbaliștii noștri **„artiștii din Balcani"**) ne-a atras aprecieri, dar nu ne-a adus și goluri. Și aici ajungem la o altă concluzie, de altfel aceeași ca și după alte meciuri: **nu tragem la poartă cît s-ar cuveni, iar cînd tragem, n-avem precizia sau calmul care să ne-aducă golurile.**

La Ludwigshafen, fotbaliștii noștri au șutat la poartă în total de 16 ori, dar numai 6 suturi au mers pe poartă. Gazdele au șutat de 12 ori (4 șuturi pe poartă + 1 gol + o bară).

Repartizarea celor 16 șuturi ale noastre pe oameni duce la concluzii interesante: Dobrin 5, Ghergheli 4, Pîrcălab 3, Dridea 3, Avram 1. Deci cel mai muit au șutat mijlocașii; imprecis însă, un singur șut, al lui Ghergheli, mergînd pe spațiul porții. Badea n-a șutat niciodată, iar Sorin Avram n-a arătat de loc în acest meci că știe să tragă la poartă. (Ce se întîmplă cu acest jucător? De altfel deficiențele lui în finalizare reies și din faptul că în întregul campionat n-a marcat decît... 3 goluri!).

Este adevărat că formația R.F.G. a avut o apărare atletică, a practicat un joc forte (gazdele au comis în întreg jocul 14 faulturi, față de 8 ale românilor) dar nu aceasta poate fi explicația ineficacității noastre. Mai ales că — lucru ușor de bănuit — echipa R.F.G. nici n-a făcut apărare supra-aglomerată, chiar dacă în a doua repriză Höttges a acționat ca „măturător". Înseamnă că e vorba de lacune în concepția, sau poate numai în practica antrenamentului nostru pentru finalizare, nu numai la nivelul echipei naționale ci — în primul rînd — al cluburilor. Căci nimeni nu va putea spune că în privința aceasta stăm mai bine în campionat.

Cum au jucat... Note

Desigur, cititorii noștri — puși la curent asupra faptului că echipa a jucat în general bine — doresc și unele scurte comentarii asupra comportării fiecărui jucător în parte. Le facem, precizînd că aprecierile de mai jos reprezintă un punct de vedere sau — dacă vreți — o optică personală.

Ionescu — destul de solicitat, dacă nu de șuturi directe, de centrări periculoase. A apărat bine. Poate că, dacă rămînea în poartă, ar fi evitat și golul. **Nota 7.**

Popa — bun ca de obicei în jocuri internaționale. A plăcut mai ales mobilitatea lui. **Nota 7.**

Hălmăgeanu — excelent la cap, plasament corect. **Nota 7.**

Dan — putere de luptă remarcabilă. Intervenții de ultimă instanță, decisive. A avut un adversar deosebit de greu, Uwe Seeler, care s-a plimbat pe tot latul terenului. Dan și-a folosit bine detenta. Bună colaborare cu Hălmăgeanu. **Nota 8**

Mocanu — debut foarte bun. A fost sigur pe el. Jocul lui acrobatic i-a atras numeroase aplauze. În acest meci s-a rezumat însă la apărare, n-a participat la ofensivă, ca în alte ocazii. **Nota 8.**

Ghergheli — mai reținut în prima repriză, „și-a dat drumul" în cea de a doua, cînd a fost elementul dinamic al echipei. A jucat incisiv, a făcut „un-doi"-uri cu Pîrcălab, a tras la poartă. **Nota 7.**

Dobrin — a fost cel mai aplaudat din echipă. Au plăcut în mod deosebit execuțiile sale tehnice. A tras însă imprecis la poartă, iar uneori a abuzat de jocul lateral. I-ar trebui — pentru a deveni un jucător de clasă — un plus de viteză. **Nota 9.**

Pîrcălab — cel mai bun din atac. L-am văzut, în fine, jucînd mai curajos în deplasare, chiar dacă l-a avut în față pe Schnellinger. Ar fi nedrept să spunem că el a ratat victoria dar — în cele două mari ocazii avute — dacă trăgea în „colțul lung" poate ar fi marcat. **Nota 7.**

Badea — bun în cimp, joc constructiv. Nesatisfăcător la finalizare. **Nota 6.**

Dridea — s-a găsit, de cele mai multe ori, între Weber și Höttges, doi din cei mai buni jucători adverși. A muncit, s-a deplasat lateral, dar n-a realizat prea mult. **Nota 6.**

S. Avram — curse frumoase, joc viguros. Dar, parcă, și teamă de șut, de răspundere. **Nota 7.**

Nunweiller III — a jucat doar 21 de minute, timp în care a corespuns.

În obiectiv: atacanții centrali și finalizarea

Primul meci interțări al anului nu ne-a decepționat, chiar dacă rezultatul nu ne-a fost favorabil.

DESIGUR, N-O SĂ NE MULȚUMIM NICIODATĂ SĂ JUCĂM FRUMOS ȘI SĂ PIERDEM. Dar nici nu putem, după Ludwigshafen, să ignorăm faptul că echipa de fotbal a României a cules numai aprecieri pentru comportarea sa, pentru jocul său frumos. Desigur, bine ar fi să și jucăm frumos, să și cîștigăm. Asta și dorim în ultima analiză; și dacă se va munci mai departe așa, se va ajunge și acolo!...

„Cine urmărește binele fotbalului trebuie să înțeleagă că este necesar să creăm spectacolul cel mai atractiv pe stadioane" spunea recent, într-o întîlnire cu ziariștii, președintele F.I.F.A. Stanley Rous. Or, noi avem satisfacția că la Ludwigshafen, într-un joc urmărit de 62.000 de spectatori și de 170 de ziariști din toate țările din grupa B a turneului final, ca și din Anglia, cei aplaudați au fost jucătorii români.

Următorul joc al echipei naționale A este peste numai 11 zile. Ce am putea face în acest interval, în care se dispută și o etapă de campionat?

Un lucru e cert. Echipa de la 1 iunie a corespuns în bună măsură. **Poate că antrenorii ar trebui să se gîndească mai mult la îmbunătățirea formulei sau a jocului atacanților centrali.** De restructurări ale formației, deocamdată, nu credem că e vorba.

Și, în orice caz, pentru viitor: Atenție, atenție la finalizare! Ni se pare problema cea mai stringentă la această oră.

Radu URZICEANU

Seeler Retter
Bravo Rumänien!

...ag, 2. Juni 1966

BERICHTE • SPORT

Gegen Rumäniens Artisten fehlte das richtige Rezept

Uwe Seeler schoß das wenig überzeugende 1:0 der deutschen Nationalelf heraus

Unser Sportredakteur Herbert HOFFMANN war unter

Două tăieturi din presa vest-germană, publicate după meci.

Deasupra, un titlu din ziarul „5 UHR BLATT": „SEELER SALVATOR. BRAVO ROMÂNIA!"

Dedesubt, titlul cronicii din „NEUE PRESSE": ÎMPOTRIVA ARTIȘTILOR ROMÂNIEI, NE-A LIPSIT REȚETA POTRIVITĂ. În subtitlu, cronicarul H. Hoffman scrie: UWE SEELER A REALIZAT PUȚIN CONVINGĂTORUL 1—0 PENTRU ECHIPA NAȚIONALĂ GERMANĂ.

PÎNĂ LA MECIUL CU URUGUAY

Și acum, privirile se îndreaptă către meciul de la 19 iunie, de la București, cu Uruguay, care sosește în Europa pentru a participa la turneul final al Campionatului mondial.

Antrenorii lotului nostru reprezentativ, Ilie Oană și Ștefan Covaci, și-au alcătuit planul de pregătiri în vederea acestui al doilea joc interțări al echipei noastre în acest an.

Pregătirea va începe după etapa din 12 iunie, cînd cei 17 jucători ai lotului vor fi definitiv cunoscuți.

Deocamdată sînt în vederile selectionerilor următorii jucători: **Ionescu, Constantinescu, Popa, Nunweiller, Hălmăgeanu, Dan, Mocanu, Sătmăreanu, Ghergheli, Dobrin, D. Popescu, Pîrcălab, Badea, Dridea, Avram, Cuperman, Iancu.** S-ar putea, în cazul în care indisponibilitatea lui Hălmăgeanu va continua, ca în lot să fie introdus un alt jucător de la tineret, probabil **Boc.**

De asemenea, nu este exclusă completarea lotului cu unul sau doi jucători — aflați deja în vederile antrenorilor — și care vor dovedi o formă bună în etapa a 24-a a campionatului.

În cursul săptămînii viitoare, lotul va face antrenamente pe stadionul „23 August", ca și pe terenul de la Snagov, iar joi va susține un joc de antrenament cu echipa de categoria B — Poiana Cîmpina.